

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 19. Gegužės (May) 3, 1924. Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Treciajam po Velykų Sekmadieniui
Jo. 16, 16-22.

Anuo metu Jėzus tarė savo mokiniams: Neužilgo nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane, nes einu pas Tėvą. Tai-gi tarė kai-kurie jo mokiniai vieni kitiems: Kas tai yra, kad sako mums: Neužilgi nebematysite manęs, ir vėl truputį matysite mane, ir kad einu pas Tėvą? Taigi sakė: Kas tai yra, ką sako: Neužilgo? nežinome ką kalba. O Jėzus pažino, kad norėjo jo klausti ir tarė jiems: Del to klausinėjatės tarp savęs, kad pasakiau: Neužilgo nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane. Ištiesų, ištiesų sakau jums, kad jus verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis: bet jus busite nuliudę, tik jūsų nuliudimas virs džiaugsmu. Moteriškė kol gimdo turi nuliudimo, kadangi atėjusi yra jos valanda: bet pagimdžiusi bernaitį jau neatmena suospaudžio iš džiaugsmo, kadangi yra gimęs žmogus pasaulyje. Tai-gi ir jūs dabar, tiesa turite sielvarto, bet vėl matysiu jus ir džiaugsis jūsų širdis; ir jūsų džiaugsmo niekas neatims iš jus.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS;

Šio Sekmadienio Evangelija paimta iš ilgos Jėzaus kalbos, kurią Jisai pasakė apaštalams po paskutinei Vavarieinei Didžiamiam Ketverge.

Šita Jėzaus kalba vadinama *paguodos testamentu*, nes čia Išganytojas ramina ir guodžia savo nuliudusius del greito atsiskyrimo apaštalus, nurodydamas jiems įvairių

priežasčių, dėl kurių apaštalai turėtų nusiraminti ir nustoti liudėję.

Viena iš tų priežasčių parodama mums Evangelijoje. Tiesa, reikės atsiskirti, bet šis atsiskirimas bus trumpas ir vėl teks pasimatyti.

Ir tas pasimatymas bus toks, kad atsiskyrimas virs apaštalams nevystomo džiaugsmo versme. “Neužilgio nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane, nes einu pas Tėvą.” (Jo. 16, 16).

Apaštalai nesuprato, ką čia jų mylimiausias Mokytojas sako. Jiems keistai skambėjo žodžiai “truputį ir nebematysite” ir vėl “truputį matysite.” Ir dėl šių Jėzaus žodžių apaštalai pradėjo savo tarpe kalbėtis ir klausinėti.

Tai davė Išganytojui progos aiškiau pasisakyti savo mintį.

Ir nėra gražiau ir vaizdžiau išreikštos Jėzaus minties, kaip kad čia šios dienos evangelijoje.

Nenorėdamas ir taip prislėgtus ir nuliudusius apaštalus dar daugiau išgąsdinti, Jėzus vadina savo mirtį atsisakyrimu, kuris, tiesa, busias skaudus apaštalams, bet virs džiaugsmu. Ta pati, reiškia, skaudi Kristaus mirtis virs apaštalams neišsemamu džiaugsmo šaltiniu.

Ir čia Jėzus savo minčiai paaiškinti, ima paveikslą iš paprasto žmonių gyvenimo.

Moteriškė, gimdydama, patyria nepaprastai skaudaus ir geliančio skausmo, bet jis tęsia tik trumpą valandėlę ir yra būtina sąlyga ilgai tveriančiam motinos džiaugsmui. Be to skausmo moteriškė negali tapti motina.

Taip panašiai įvyks su Išganytojum. Jisai pergyvens mirties baimę kur kas skaudesnę, kaip kuri motina atėjus

jos valandai. Jo kentėjimai ir sopuliai bus skaudesni, kaip tie, kurių motina turi pakęsti dėl savo kūdikio.

Ir Jo kančia ir mirtis ištikro buvo skaudus smugis apaštalams. Jų širdis prisipildė neapsakomu liudnumu ir skausmu.

Tačiau jų skausmas virto džiaugsmu. Viešpaties prisikėlimas padarė Jo kančią ir mirtį garbingą ir ji virto tikintiems džiaugsmu. Jo baisios rankų ir kojų žaizdos virto švento džiaugsmo versme apaštalams. Niekinas ligšiol kryžius virto pergalės ženklu, kurį apaštalai didžiudamiesi nešė į pasaulį.

Ir taip nuliudimas ir skausmas ne tik pagimdė džiaugsmą, jis pats virto džiaugsmu.

“Ir vėl matysiu jus ir džiaugsis jūsų širdis: ir jūsų džiaugsmo niekas neatims iš jūsų.” (Jo. 16, 22).

X.

ŽUSTANČIŪJŲ GELBĖTOJA.

(Gyvasis Paveikslas).

Katėjimas. Jame retėžiais surakintas rymo kaliny. Jo išblyškusiame veide matosi didi sielos kančia ir begalinio keršto ugnis.

Kaliny.

O tu, pasauli, apgaulingas

Manė apvylei, pražudei.

Aš tau tikėjau nelaimingas

Dabar kenčiu už tai.

Ranka tavoji, geležinė
 Man pančiais suveržė krutinę;
 Giedodamas laimės giesmes....
 Kas mane laisvą beišves
 Iš šių šaltų murinių sienų,
 Kas ašaras man nuo blakstienų,
 Gailias nušluostys? Žmogžudys,
 Kiekvienas išvydęs pasakys:
 "Užmušti jį, užmušt greičiau!"
 "Užmuškite, man gal bus geriau,
 Aš čia jau but nebegaliu
 Mirtis... kalėjimas... baisu..."

(Valandėlė tyla).

Tu man išplėšei iš širdies
 Jausmus tikėjimo švento...
 Dabar kas ranką man išties,
 Kad aš jau žmogžudys baisus....
 Tikėt paliovęs, kuo tapau?
 Net savo brolių nužudžiau
 Kad gauti dalį jam paskirtą.
 Ranka manoji jį pakirto
 Lyg gėlę žydinčią šalna.
 Diena sunki, diena juoda
 Sutiko vargšę jo šeimyną
 Našlaičiai dėtis kur nežino
 Netekę tėvo per mane.
 Aš juos matau kas nakt sapne
 Išalkusius... Ir kaip baisu
 Kad graudų verksmą jų girdžiu

Ir tas jų verksmas lig jietis
 Man širdį veria, rodos vis
 Kas-kart darydamas žaizdą naują...
 O kam išliejau aš jo kraują,
 Kam netekau ramybės tos,
 Kurią turėjau kitados
 Brangios jaunystės dienose
 Kada nelaimėje, varge
 Paguodą rasdavau tenai
 Iš ko dabar tiktai juokai.
 Nes netikiu, kad yr' dangus
 Nė pragaras baltans baisus.
 Tik žodžiai motinos mokyti
 Dažnai kankina... ką daryti
 Kad juos užmiršt. Gal but ramiau
 Mirtie, ateik, greičiau, greičiau
 Priglausk mane jau negaliu
 Ilgiau kentėti tų kančių.
 (Pasirodo vaikutis, jo miręs sunus, baltais rubais).

Vaikutis.

Tėveli, tėveli, aš tavo sunus
 Neliauki tikėjęs; yra ten dangus
 Aš laimėj paskendęs jame gyvenu
 Už tave Aukščiausio kasdieną meldžiu...
 Kaip gera buti, brangusis Tėveli...
 (*Vaikutis pranyksta. Kalinys žiūri nesupras-
 damas kas atsitiko.*)

Kalinys.

Tai sapnas... Aš žustu miešasis suneli...

Nemiegant sapnuoti neteko ne syki.
 Kaip gyvas atrodė. Sakyki! sakyki!
 Jau dingio aplankęs mane nelaimingą...
 Jis laimėj paskendęs, jam nieko nestinga
 Aš kančią didžiausią kasdieną kenčiu
 Kur dėtis? Ką veikti? Tikėt negaliu.
 Gyvenimas juodas, tamsus debesys
 Kas mano kaltybes, klaidas suskaitys!...
 Jei imčiau tikėti. Ką rasčiau tada
 Daugiau dar kentečiau. Baisioji tiesa
 Parodys atvertus vartus pražuties;
 Ar laukti galėčiau geros ateities?
 Tikėti nenoriu. Oj! ne, negaliu
 Užtenka, užtenka jau taip man kančių.
(Verkia tyliai. Pasirodo angelas)

Angelas.

Per globą Marijos ir sunaus maldą
 Man skirta atvykti iš aukšto dangaus
 Palengvint taip sunkią gyvenimo dalį,
 Atnešti ramybę, kurios tau negali
 Suteikti ši žemė. Tik vienas dangus
 Gal tave paguosti, palengvinant vargus.
 Nežuki, nežuki netekęs vilties
 Turi užtarėją, Ji ranką išties
 Už tavąją meilę trumputę Jinai
 Neleis tau pražuti, mylės amžinai.
 Parpuolės ant kelių ištarki Marija
 To vardo galingo ir pragaras bijo,
 Tas vardas galingas palengvins kančias
 Į amžiną laimę ir tave nuves.

Ji žustančią sielą pamačius nerimsta
 Kada ji piktybių purvynėje grimsta
 Neprašant malonių suteikia gausybę.
 Širdis Jos tai jura tos meilės beribė.

*(Angelas išnyksta. Kalinys valandėlę stovi
 giliai užsimąstęs ir išsigandęs).*

Kalinys.

Tokie sapnai... Kas bus? Kas žino?
 Tarsi paguodė, suramino
 Rodos širdis lengviau, kiek plaka
 Gal tai vaidinas?!... Žmonės sako
 Kad tik prieš mirtį angelai
 Žmonėms terodos... Ar tikrai
 Aš užmigau? Turbut sergu,
 Galva karšta... skaudu, skaudu...
 Gal jau numirsiu.... Bus gerai
 Greičiau, greičiau, šalti kapai,
 Mane priglauskit... Bet jei bus
 Ten Dievas, pragaras, dangus...
 Kur aš nueisiu žmogžudys?! —
 Jis sakė... Ji gal išklaudyti?...
 Bet nė tikėt jau negaliu
 Gana be to, gana kenčiu...
 Prakeikt norėčiau visą žemę
 Ir žmones tuos, kurie sau semia
 Iš jos pranykstančius turtus...
 Jei bus ten pragaras, dangus
 Tai aš pražuvęs per tave,
 Pasauli, tuščias... Bet sapne
 Tiesos tēr mažą, netikiu
 Nors kenčiu, taip daug kenčiu

Bet ten po žemių, po mirties
 Jokia kankynė nepalies,
 Užges gyvybė amžinai
 Nebebaugys jokie sapnai.

Vaikutis.

Tėveli, tėveli, aš vėl ateinu
 Linksmutę naujieną pranešti geidžiu
 Dangaus Karalienė Kaltųjų Viltis
 Tave prie Aukščiausio tuojau sugražįs
 Klausyki, klausyki, jau gied angelai
 Štai eina ir Ji, ar tu nematai?

Kalinys.

(Puola ant kelių).

Matau Ją, iš tolo. Marija meilinga
 /Taip trokšta išgelbėt mane nelaimingą,
 Jau ranką man tiesia ir moja meiliai
 Nors aš nusidėjęs įžeidęs skaudžiai
 Jos širdį Geriausią... Brangusis dangau,
 Kad tu man paskirtas, dabar tik matau.
 Nuo Josios šviesumo žvaigždės spindulių
 Nė pančių sunkumo visai nejaučiu....
 Marija, Marija, Kaltųjų Viltie,
 Už ką mane nori išgelbėt šiandie?
 Už meilę Tau skirtą jaunystėje mano
 Ir maldą menkutę iš šio okeano
 Kaltybių išgelbėk mane ateini....
 Mylėkit Mariją,
 Mylėkit visi!

Mariampolė. 1924 m.

V. S—lė.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

1) *Klausimas.* Ar gali gauti šliubą bažnyčioje vyras, kuris buvo pirmiau vedęs moterį “ant laisnės,” bet, persiskyres su ja, nori vesti kitą dorą katalikę?

P. B.

Atsakymas. Taip, gali. Jo pirmas šliubas “ant laisnės” nebuvo joks tikras šliubas, kitaip sakant, moterystės ryšys. Ir delto jo gyvenimas su moterimi buvo ne kas kita, kaip paleistuvavimas. Persiskyres su ta moterimi, jįsai metė paleistuvingą gyvenimą ir jokių kliučių nėra, kad galėtų vesti moterį krikščioniškai.

Zinoma, jei buvo padaryta kokia skriauda buvusiai “ant laisnės” pačiai, jei turėta iš jos vaikų, vyras privalo visa atlyginti ir prisidėti prie vaikučių laikymo sulig teismo sprendimu.

2) *Klausimas.* Aš paklausiau ano vyro, ar cini bažnyčion, ar buvai vežkinės išpažinties? Tai jis man atsakė: “10 metų gyvenu be bažnyčios ir išpažinties, ir man gerai sekasi. Tai kam man to reikia. Aš nieko bloga nedarau.”

P. B.

Atsakymas. Ano vyro pasiteisinime nurodoma į du dalyku: 1) kad per 10 metų gyvenant be Bažnyčios ir išpažinties jam gerai sekėsis ir 2) kad jisai nieko blogo nedaręs.

1) Į pirmą pasiteisinimą reikėtų pasakyti, kad jisai yra tuščias ir neprotingas.

Dešimts metų gerai sekėsi, bet ar ir toliau seksis — tai klausimas?

Pagaliaus ateis mirtis, ar jam ir po mirties gerai seksis?

Gerai sekasi ir neragotam gerai nupenėtam gyvuliui, bet tik tam, kad būtų paskerstas ir žmonių suvalgytas.

Juk mes gyvename čia ant žemės ne dėl žemės, bet dėl amžinos gyvybės, kurios Viešpats suteiks tiems, kurie gerai gyvena ir atlieka savo priedermes.

Ir mes einame į bažnyčią ir atliekame išpažintį ne dėl to, kad mums gerai sektųs, kaip anam neragotam gyvulėliui, bet, kad mes amžiną gyvybę pelnytumėm.

2) Kitas ano vyro pasiteisinimas "aš nieko bloga nedarau" yra dar daugiau neprotingas ir be galo drąsus pasakymas.

Argi gyventi per 10 metų su moterimi "ant laisnės" nėra laužymas šeštojo Dievo įsakymo, argi nėra paleistuvavimas?

Argi nepildymas savo katalikiškų priedermių, nelankymas bažnyčios, nėra blogas dalykas?

Taigi jau iš to, ką anas vyras apie save pasakė, teisingdamasis, galima drąsiai pasakyti, kad jis jau daug blogo yra padaręs savo gyvenime.

O jeigu galėtumėm arčiau ir giliau pažiūrėti į jo gyvenimą, ar nerastumėm ir daugiau paklaidų, kurių jisai pasitikrėjęs savo "šventumu" gal nemato?

Taigi nesididžiuoti, kaip anam pariziejiui iš Evangelijos, reikėtų Tamstos vyrukui, kad nieko blogo nedaras, bet verčiau su muitininku muštis į krutinę ir prašyti Dievą, kad pasigailėtų jo, nusidėjėlio.

3) *Klausimas.* Kuriais metais buvo išrinktas Popiežiumi Benediktas XV ir kuriais metais Jisai mirė?

"L." *Skaitytojas.*

Atsakymas. Popiežius Benediktas XV buvo išrinktas

Šv. Petro įpėdiniu mirus Pijui X t. y. prasidėjus pasauliniam karui 1914 metais, Rugsėjo 6 d.

Mirė gi Benediktas XV 1922 metais, Sausio 21 dieną.

4) *Klausimas.* Kuriais metais pralotas K. Alšauskas su Kun. (Tumu buvo pirmą kartą Amerikoje apsilankę?

“L.” *Skaitytojas.*

Atsakymas. Pralotas Alšauskas su Kun. Tumu buvo atvykęs pirmą kartą į Ameriką “Saulės” reikalais prieš didįjį karą 1912 metais.

K. R.

DIEVO MOTINOS PAVEIKSLAS.

Vienam mieste kadais gyveno turtingas žmogus. Buvo jisai didis bedievis ir šv. tikėjimo niekintojas. Sakydavęsis, kad jokios religijos nepripažįstąs. Nusišalino nuo tikinčiųjų žmonių draugystės, paliovė bažnyčią lankęs, o kunigus tiesiog šmeiždavo (niekindavo).

Sukakęs 80 metų, mūsų paklydėlis sunkiai susirgo, ir jau nebuvo jokios vilties, kad bepagysiąs.

Išgirdo apie tai vietinis klebonas. Vargais-negalais gerasis dušių ganytojas nuėjo atlankyti ligonį. Mat, gaila buvo kunigui paklydusios Kristaus avėlės dušios.

Ale ligonis labai nenoriai svečių prisileido.

Ligonio namiškiai ėnė kunigą prašyti, kad tasai sergančiam nei žodeliu neužsimintų apie tikėjimą. Šį kartą kunigas nieko panašaus neužsiminė. Ligonis nelab ant klebono kreičiojo (pyko).

Kitą dieną, kuomet klebonas vėl atsilankė, ligonis dar labiau ant kunigo užpyko.

— Bet ką aš matau? — tarė kunigas. — Tamsta kalbi apie Dievą ir tikėjimą su panieka, o prie Tamstos va ant

sienos Dievo Motinos paveikslas kabo?

— Taip, — tarė ligonis — bet ką tai į Tamstą priguli!

— Ar gi nebijai Dievo Motinos intekmės. Juk Tamsta esi masonas ((bedievis)?

— Taip, toksai esu ir daviau sau žodį mirti be išpažinties. Prašau išeiti ir palikti mane ramybėje....

— Tuoju; vienok, Tamsta turi prie savęs Dievo Motinos paveikslą: Jinai padarys daugiau ir geriau, negu aš, — tarė kunigas ir išėjo.

Kitą dieną klebonas atėjo trečią kartą. Kaip tai nusišėbėjo, matydamas lipšnią-meilią ligonio miną vietoje piktumo.

— Kodel Tamsta neišmeti to paveikslo, kuomet, kaipo masonas, nieko apie Dievą žinoti nenori? — užklausė meiliai kunigas.

— Palik, kunige tą paveikslą ramybėje, — tanė ligonis. Tikrai esu masonas. Bet niekuomet nepratėjo Dievo Motinos šventė, kad nebučiau dėl meilės Marijos sukalbėjęs kelių “Sveika Marija” bei nepadaręs kokio-nors gero darbo. Šį paveikslą visuomet gerbiau.

Po ilgesnės kalbos kunigas paliko ligonį gana ramų, pavesdamas jo dušią Dievo Motinos globai. Dušioj ligonio dar buta kibirkštėlės meilės Marijos.

Ant rytojaus ligonis liepė pašaukti kunigą pas save: atsivertė, žadindamasis gailėtis ir Marijos globai atsiduoti. Stiprinamas Dievo meilės, Kurio taip ilgai nepaturėjo, priėmė šv. Komuniją ir Paskutinį šv. Aliejais Patepimą. Jau kitą vakarą Švenčiausioji Panelė atidanė jam rojaus vartus.

V. S.

KATALIKŲ PASAULYJE.

J. S. Rrkivyskupas Ciepliakas.

J. E. Arkivyskupas Ciepliakas jau paleistas iš bolševikų kalėjimo. J. E. per Rygą nuvyko į Varšuvą, kur katalikai surengė jam iškilmingas sutiktuves. Kuomet Arkivyskupas sėdo krieton važiuoti, žmonės iškinkė iš krietos arklius ir patys nuvežė kankinį senelį į Varšuvos Kardinolo rumus.

Čekoslovakų katalikų padėtis.

Prieš kokią 4-5 metų Čekoslovakijoje nuo katalikų Bažnyčios buvo atskilę daug katalikų ir sudarė tautinę bažnyčią. Šis atsitikimas paragino katalikus daugiau susišpiesti į vienybę ir uoliai dirbuotis prieš įvairius priešų puolimus. Šiandien Čekoslovakijos katalikai organizuojas ir varo atsinaujininius Kristuje darbą.

Sulig oficialiu pranešimu Čekoslovakijoje iš 13,611,349 gyventojų, katalikų yra 10,384,860.

Madagaskaro misijos.

Nuo senai Madagaskaro saloje (Afrika) darbuojasi katalikų misijonieriai. Dievas nepaprastai laimina jų darbą. Įdomu matyti, kaip kasmet uaga atsivertimų skaičius. 1900 metais priėmė krikštą — 6,337 stabmeldžiai; 1910 m. apsikrikštijo — 21,705; 1920 m. — 34,062; 1922 m. — 39,977. O dabar pereitais 1923 metais priėmė krikštą net 46,134.

Taigi greit sulauksime, kad visas Madagaskaras bus katalikiškas.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Potvinys Kaune atslugo ir pavočius praėjo.

Naujas geležinkelis Ameliai — [Telšiai — Kretinga — Kazlų Ruda — Tauragė jau pradedama tiesti.

Vilniaus klausimu susirūpinusi Lietuvos valdžia. Keliami sumanymai, kaip be kraujo praliejimo būtų galima atvažuoti Vilnius.

Litai laikosi gerai. Kursas vis koks buvęs 10 amerikiečių centų. Lietuvos Bankas per praeitus metus turėjęs per vieną milijoną litų pelno.

AUKOS VARGDIENIŲ SESELIŲ VIENUOLIJAI.

Per mano paskaitas surinkta aukų Vargdienių Seselių Vienuolijai:

CHICAGOJE: West Sidėje — \$42.45; North Sidėje — \$31.05; Dievo Apveizdos parapijoje \$42.15.

Viso — \$115.65.

KITUR: Melrose Parke, Ill. — \$17.25; St. Louis, Mo. — \$54.80; Sheboygan, Wis. — \$51.85.

Viso — \$123.90.

Visų čia paminėtų kolonijų aukotojų pavardės buvo jau paskelbtos "Drauge."

Be to, aukojo atskiri asmens, kurie savo pavardžių neleido skelbti — viso \$27.28.

DABAR nesenai aukojo dar šie asmens: Butkienė (Chicago) — \$1; A. Gaštautas (Chicago) — \$3; O. Stankevičienė (St. Charles, Ill.) — \$10; A. Žilienė (Chicago) — 2.

Viso — \$16.00.

Viso labo suaukota — \$282.83.

Pirmiau aukų gauta ("Laivo" N 6) — \$12.00

Taigi viso — \$294.83.

Aukotojų aukos ir pavardės nusiųstos į Lietuvą Vargdienių Seselių Vienuolijai.

Visiems aukotojams tariau dar sykį nuoširdų dėkui. Tegul Dievas atlygina visiems šimteriopai!

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
Kun. Dr. K. Rėklaitis,

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 19. Gegužės (May) 3, 1924. Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Trečiajam po Velykų Sekmadieniui
Jo. 16, 16-22.

Anuo metu Jėzus tarė savo mokiniams: Neužilgo nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane, nes einu pas Tėvą. Tai-gi tarė kai-kurie jo mokiniai vieni kitiems: Kas tai yra, kad sako mums: Neužilgi nebematysite manęs, ir vėl truputį matysite mane, ir kad einu pas Tėvą? Taigi sakė: Kas tai yra, ką sako: Neužilgo? nežinome ką kalba. O Jėzus pažino, kad norėjo jo klausti ir tarė jiems: Del to klausinėjātės tarp savęs, kad pasakiau: Neužilgo nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane. Ištiesų, ištiesų sakau jums, kad jus verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis: bet jus busite nuliudę, tik jusų nuliudimas virs džiaugsmu. Moteriškė kol gimdo turi nuliudimo, kadangi atėjusi yra jos valanda: bet pagimdžiusi bernaitį jau neatmena suospaudžio iš džiaugsmo, kadangi yra gimęs žmogus pasaulyje. Tai-gi ir jūs dabar, tiesa turite sielvarto, bet vėl matysiu jus ir džiaugsis jusų širdis; ir jusų džiaugsmo niekas neatims iš jus.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS;

Šio Sekmadienio Evangelija paimta iš ilgos Jėzaus kalbos, kurią Jisai pasakė apaštalams po paskutinei Vavarieinei Didžiamiam Ketverge.

Šita Jėzaus kalba vadinama *paguodos testamentu*, nes čia Išganytojas ramina ir guodžia savo nuliudusius del greito atsiskyrimo apaštalus, nurodydamas jiems įvairių

priežasčių, dėl kurių apaštalai turėtų nusiraminti ir nustoti liudėję.

Viena iš tų priežasčių parodama mums Evangelijoje. Tiesa, reikės atsiskirti, bet šis atsiskirimas bus trumpas ir vėl teks pasimatyti.

Ir tas pasimatymas bus toks, kad atsiskyrimas virs apaštalamis nevystomo džiaugsmo versme. „Neužilgio nebematysite manęs ir vėl truputį ir matysite mane, nes einu pas Tėvą.“ (Jo. 16, 16).

Apaštalai nesuprato, ką čia jų mylimiausias Mokytojas sako. Jiems keistai skambėjo žodžiai „truputį ir nebematysite“ ir vėl „truputį matysite.“ Ir dėl šių Jėzaus žodžių apaštalai pradėjo savo tarpe kalbėtis ir klausinėti.

Tai davė Išganytojui progos aiškiau pasisakyti savi mintį.

Ir nėra gražiau ir vaizdžiau išreikštos Jėzaus minties, kaip kad čia šios dienos evangelijoje.

Nenorėdamas ir taip prislėgtus ir nuliudusius apaštalus dar daugiau išgąsdinti, Jėzus vadina savo mirtį atsisakyrimu, kuris, tiesa, busias skaudus apaštalamis, bet virs džiaugsmu. Ta pati, reiškia, skaudi Kristaus mirtis virs apaštalamis neišsemamu džiaugsmo šaltiniu.

Ir čia Jėzus savo minčiai paaiškinti, ima paveikslą iš paprasto žmonių gyvenimo.

Moteriškė, gimdydama, patyria nepaprastai skaudaus ir geliančio skausmo, bet jis tęsia tik trumpą valandėlę ir yra būtina sąlyga ilgai tveriančiam motinos džiaugsmui. Be to skausmo moteriškė negali tapti motina.

Taip panašiai įvyks su Išganytojum. Jisai pergyvens mirties baimę kur kas skaudesnę, kaip kuri motina atėjus

jos valandai. Jo kentėjimai ir sopuliai bus skaudesni, kaip tie, kurių motina turi pakęsti dėl savo kūdikio.

Ir Jo kančia ir mirtis ištikro buvo skaudus smugis apaštalams. Jų širdis prisipildė neapsakomu liudnumu ir skausmu.

Tačiau jų skausmas virto džiaugsmu. Viešpaties prisikėlimas padarė Jo kančią ir mirtį garbingą ir ji virto tikintiems džiaugsmu. Jo baisios rankų ir kojų žaizdos virto švento džiaugsmo versme apaštalams. Niekinas ligšiol kryžius virto pergalės ženklu, kurį apaštalai didžiudamiesi nešė į pasaulį.

Ir taip nuliudimas ir skausmas ne tik pagimdė džiaugsmą, jis pats virto džiaugsmu.

“Ir vėl matysiu jus ir džiaugsis jūsų širdis: ir jūsų džiaugsmo niekas neatims iš jūsų.” (Jo. 16, 22).

X.

ŽUSTANČIŲJŲ GELBĖTOJA.

(Gyvasis Paveikslas).

Katėjimas. Jame retėžiais surakintas rymo kaliny. Jo išblyškusiame veide matosi didi sielos kančia ir begalinio keršto ugnis.

Kaliny.

O tu, pasauli, apgaulingas

Manė apvylei, pražudei.

Aš tau tikėjau nelaimingas

Dabar kenčiu už tai.

Ranka tavoji, geležinė
 Man pančiais suveržė krutinę;
 Giedodamas laimės giesmes....
 Kas mane laisvą beišves
 Iš šių šaltų murinių sienų,
 Kas ašaras man nuo blakstienų,
 Gailias nušluostys? Žmogžudys,
 Kiekvienas išvydęs pasakys:
 "Užmušti jį, užmušt greičiau!"
 "Užmuškite, man gal bus geriau,
 Aš čia jau but nebegaliu
 Mirtis... kalėjimas... baisu..."

(Valandėlė tyla).

Tu man išplėšei iš širdies
 Jausmus tikėjimo švento...
 Dabar kas ranką man išties,
 Kad aš jau žmogžudys baisus....
 Tikėt palioves, kuo tapau?
 Net savo brolių nužudžiau
 Kad gauti dalį jam paskirtą.
 Ranka manoji jį pakirto
 Lyg gėlę žydinčią šalna.
 Diena sunki, diena juoda
 Sutiko vargšę jo šeimyną
 Našlaičiai dėtis kur nežino
 Netekę tėvo per mane.
 Aš juos matau kas nakt sapne
 Išalkusius... Ir kaip baisu
 Kad graudų verksmą jų girdžiu

Ir tas jų verksmas lig jietis
 Man širdį veria, rodos vis
 Kas-kart darydamas žaizdą naują...
 O kam išliejau aš jo kraują,
 Kam netekau ramybės tos,
 Kurią turėjau kitados
 Brangios jaunystės dienose
 Kada nelaimėje, varge
 Paguodą rasdavau tenai
 Iš ko dabar tiktai juokai.
 Nes netikiu, kad yr' dangus
 Nė pragaras baltans baisus.
 Tik žodžiai motinos mokyti
 Dažnai kankina... ką daryti
 Kad juos užmiršt. Gal but ramiau
 Mirtie, ateik, greičiau, greičiau
 Priglausk mane jau negaliu
 Ilgiau kentėti tų kančių.
 (Pasirodo vaikutis, jo miręs sunus, baltais rubais).

Vaikutis.

Tėveli, tėveli, aš tavo sunus
 Neliauki tikėjęs; yra ten dangus
 Aš laimėj paskendęs jame gyvenu
 Už tave Aukščiausio kasdieną meldžiu...
 Kaip gera buti, brangusis Tėveli...
 (*Vaikutis pranyksta. Kalinys žiūri nesupras-
 damas kas atsitiko.*)

Kalinys.

Tai sapnas... Aš žustu miešasis suneli...

Nemiegant sapnuoti neteko ne syki.
 Kaip gyvas atrodė. Sakyki! sakyki!
 Jau dingio aplankęs mane nelaimingą...
 Jis laimėj paskendęs, jam nieko nestinga
 Aš kančią didžiausią kasdieną kenčiu
 Kur dėtis? Ką veikti? Tikėt negaliu.
 Gyvenimas juodas, tamsus debesys
 Kas mano kaltybes, klaidas suskaitys!...
 Jei imčiau tikėti. Ką rasčiau tada
 Daugiau dar kentečiau. Baisioji tiesa
 Parodys atvertus vartus pražuties;
 Ar laukti galėčiau geros ateities?
 Tikėti nenoriu. Oj! ne, negaliu
 Užtenka, užtenka jau taip man kančių.
 (*Verkia tyliai. Pasirodo angelas*)

Angelas.

Per globą Marijos ir sunaus maldą
 Man skirta atvykti iš aukšto dangaus
 Palengvint taip sunkią gyvenimo dalį,
 Atnešti ramybę, kurios tau negali
 Suteikti ši žemė. Tik vienas dangus
 Gal tave paguosti, palengvinant vargus.
 Nežuki, nežuki netekęs vilties
 Turi užtarėją, Ji ranką išties
 Už tavąją meilę trumputę Jinai
 Neleis tau pražuti, mylės amžinai.
 Parpuolės ant kelių ištarki Marija
 To vardo galingo ir pragaras bijo,
 Tas vardas galingas palengvins kančias
 Į amžiną laimę ir tave nuves.

Ji žustančią sielą pamačius nerimsta
 Kada ji piktybių purvynėje grimsta
 Neprašant malonių suteikia gausybę.
 Širdis Jos tai jura tos meilės beribė.

*(Angelas išnyksta. Kalinys valandėlę stovi
 giliai užsimąstęs ir išsigandęs).*

Kalinys.

Tokie sapnai... Kas bus? Kas žino?
 Tarsi paguodė, suramino
 Rodos širdis lengviau, kiek plaka
 Gal tai vaidinas?!... Žmonės sako
 Kad tik prieš mirtį angelai
 Žmonėms terodos... Ar tikrai
 Aš užmigau? Turbut sergu,
 Galva karšta... skaudu, skaudu...
 Gal jau numirsiu.... Bus gerai
 Greičiau, greičiau, šalti kapai,
 Mane priglauskit... Bet jei bus
 Ten Dievas, pragaras, dangus...
 Kur aš nueisiu žmogžudys?! —
 Jis sakė... Ji gal išklaudyti?...
 Bet nė tikėt jau negaliu
 Gana be to, gana kenčiu...
 Prakeikt norėčiau visą žemę
 Ir žmones tuos, kurie sau semia
 Iš jos pranykstančius turtus...
 Jei bus ten pragaras, dangus
 Tai aš pražuvęs per tave,
 Pasauli, tuščias... Bet sapne
 Tiesos tēr maža, netikiu
 Nors kenčiu, taip daug kenčiu

Bet ten po žemių, po mirties
 Jokia kankynė nepalies,
 Užges gyvybė amžinai
 Nebebaugys jokie sapnai.

Vaikutis.

Tėveli, tėveli, aš vėl ateinu
 Linksmutę naujieną pranešti geidžiu
 Dangaus Karalienė Kaltųjų Viltis
 Tave prie Aukščiausio tuojau sugražys
 Klausyki, klausyki, jau gied angelai
 Štai eina ir Ji, ar tu nematai?

Kalinys.

(Puola ant kelių).

Matau Ją, iš tolo. Marija meilinga
 /Taip trokšta išgelbėt mane nelaimingą,
 Jau ranką man tiesia ir moja meiliai
 Nors aš nusidėjęs ižeidęs skaudžiai
 Jos širdį Geriausią... Brangusis dangau,
 Kad tu man paskirtas, dabar tik matau.
 Nuo Josios šviesumo žvaigždės spindulių
 Nė pančių sunkumo visai nejaučiu....
 Marija, Marija, Kaltųjų Viltie,
 Už ką mane nori išgelbėt šiandie?
 Už meilę Tau skirtą jaunystėje mano
 Ir maldą menkutę iš šio okeano
 Kaltybių išgelbėk mane ateini....
 Mylėkit Mariją,
 Mylėkit visi!

Mariampolė. 1924 m.

V. S—lė.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

1) *Klausimas.* Ar gali gauti šliubą bažnyčioje vyras, kuris buvo pirmiau vedęs moterį “ant laisnės,” bet, persiskyres su ja, nori vesti kitą dorą katalikę?

P. B.

Atsakymas. Taip, gali. Jo pirmas šliubas “ant laisnės” nebuvo joks tikras šliubas, kitaip sakant, moterystės ryšys. Ir delto jo gyvenimas su moterimi buvo ne kas kita, kaip paleistuvavimas. Persiskyres su ta moterimi, jįsai metė paleistuvingą gyvenimą ir jokių kliučių nėra, kad galėtų vesti moterį krikščioniškai.

Zinoma, jei buvo padaryta kokia skriauda buvusiai “ant laisnės” pačiai, jei turėta iš jos vaikų, vyras privalo visa atlyginti ir prisidėti prie vaikučių laikymo sulig teismo sprendimu.

2) *Klausimas.* Aš paklausiau ano vyro, ar cini bažnyčion, ar buvai vežkinės išpažinties? Tai jis man atsakė: “10 metų gyvenu be bažnyčios ir išpažinties, ir man gerai sekasi. Tai kam man to reikia. Aš nieko bloga nedarau.”

P. B.

Atsakymas. Ano vyro pasiteisinime nurodoma į du dalyku: 1) kad per 10 metų gyvenant be Bažnyčios ir išpažinties jam gerai sekėsis ir 2) kad jisai nieko blogo nedaręs.

1) Į pirmą pasiteisinimą reikėtų pasakyti, kad jisai yra tuščias ir neprotingas.

Dešimts metų gerai sekėsi, bet ar ir toliau seksis — tai klausimas?

Pagaliaus ateis mirtis, ar jam ir po mirties gerai seksis?

Gerai sekasi ir neragotam gerai nupenėtam gyvuliui, bet tik tam, kad būtų paskerstas ir žmonių suvalgytas.

Juk mes gyvename čia ant žemės ne dėl žemės, bet dėl amžinos gyvybės, kurios Viešpats suteiks tiems, kurie gerai gyvena ir atlieka savo priedermes.

Ir mes einame į bažnyčią ir atliekame išpažintį ne dėlto, kad mums gerai sektųs, kaip anam neragotam gyvulėliui, bet, kad mes amžiną gyvybę pelnytumėm.

2) Kitas ano vyro pasiteisinimas "aš nieko bloga nedarau" yra dar daugiau neprotingas ir be galo drąsus pasakymas.

Argi gyventi per 10 metų su moterimi "ant laisnės" nėra laužymas šeštojo Dievo įsakymo, argi nėra paleistuvavimas?

Argi nepildymas savo katalikiškų priedermių, nelankymas bažnyčios, nėra blogas dalykas?

Taigi jau iš to, ką anas vyras apie save pasakė, teisingdamasis, galima drąsiai pasakyti, kad jis jau daug blogo yra padaręs savo gyvenime.

O jeigu galėtumėm arčiau ir giliau pažiūrėti į jo gyvenimą, ar nerastumėm ir daugiau paklaidų, kurių jisai pasitikrėjęs savo "šventumu" gal nemato?

Taigi nesididžiuoti, kaip anam pariziejiui iš Evangelijos, reikėtų Tamstos vyrui, kad nieko blogo nedaras, bet verčiau su muitininku muštis į krutinę ir prašyti Dievą, kad pasigailėtų jo, nusidėjėlio.

3) *Klausimas.* Kuriais metais buvo išrinktas Popiežiumi Benediktas XV ir kuriais metais Jisai mirė?

"L." *Skaitytojas.*

Atsakymas. Popiežius Benediktas XV buvo išrinktas

Šv. Petro įpėdiniu mirus Pijui X t. y. prasidėjus pasauliniam karui 1914 metais, Rugsėjo 6 d.

Mirė gi Benediktas XV 1922 metais, Sausio 21 dieną.

4) *Klausimas.* Kuriais metais pralotas K. Alšauskas su Kun. (Tumu buvo pirmą kartą Amerikoje apsilankę?

“L.” *Skaitytojas.*

Atsakymas. Pralotas Alšauskas su Kun. Tumu buvo atvykęs pirmą kartą į Ameriką “Saulės” reikalais prieš didįjį karą 1912 metais. K. R.

DIEVO MOTINOS PAVEIKSLAS.

Vienam mieste kadais gyveno turtingas žmogus. Buvo jisai didis bedievis ir šv. tikėjimo niekintojas. Sakydavęsis, kad jokios religijos nepripažįstąs. Nusišalino nuo tikinčiųjų žmonių draugystės, paliovė bažnyčią lankęs, o kunigus tiesiog šmeiždavo (niekindavo).

Sukakęs 80 metų, mūsų paklydėlis sunkiai susirgo, ir jau nebuvo jokios vilties, kad bepagysiąs.

Išgirdo apie tai vietinis klebonas. Vargais-negalais gerasis dušių ganytojas nuėjo atlankyti ligonį. Mat, gaila buvo kunigui paklydusios Kristaus avėlės dušios.

Ale ligonis labai nenoriai svečią prisileido.

Ligonio namiškiai ėnė kunigą prašyti, kad tasai sergančiam nei žodeliu neužsimintų apie tikėjimą. Šį kartą kunigas nieko panašaus neužsiminė. Ligonis nelab ant klebono kreičiojo (pyko).

Kitą dieną, kuomet klebonas vėl atsilankė, ligonis dar labiau ant kunigo užpyko.

— Bet ką aš matau? — tarė kunigas. — Tamsta kalbi apie Dievą ir tikėjimą su panieka, o prie Tamstos va ant

sienos Dievo Motinos paveikslas kabo?

— Taip, — tarė ligonis — bet ką tai į Tamstą priguli!

— Ar gi nebijai Dievo Motinos intekmės. Juk Tamsta esi masonas ((bedievis)?

— Taip, toksai esu ir daviau sau žodį mirti be išpažinties. Prašau išeiti ir palikti mane ramybėje....

— Tuoju; vienok, Tamsta turi prie savęs Dievo Motinos paveikslą: Jinai padarys daugiau ir geriau, negu aš, — tarė kunigas ir išėjo.

Kitą dieną klebonas atėjo trečią kartą. Kaip tai nusišėbėjo, matydamas lipšnią-meilią ligonio miną vietoje piktumo.

— Kodel Tamsta neišmeti to paveikslo, kuomet, kaipo masonas, nieko apie Dievą žinoti nenori? — užklausė meiliai kunigas.

— Palik, kunige tą paveikslą ramybėje, — tanė ligonis. Tikrai esu masonas. Bet niekuomet nepralėjo Dievo Motinos šventė, kad nebučiau dėl meilės Marijos sukalbėjęs kelių “Sveika Marija” bei nepadaręs kokio-nors gero darbo. Šį paveikslą visuomet gerbiau.

Po ilgesnės kalbos kunigas paliko ligonį gana ramų, pavesdamas jo dušią Dievo Motinos globai. Dušioj ligonio dar buta kibirkštėlės meilės Marijos.

Ant rytojaus ligonis liepė pašaukti kunigą pas save: atsivertė, žadindamasis gailėtis ir Marijos globai atsiduoti. Stiprinamas Dievo meilės, Kurio taip ilgai nepaturėjo, priėmė šv. Komuniją ir Paskutinį šv. Aliejais Patepimą. Jau kitą vakarą Švenčiausioji Panelė atidanė jam rojaus vartus.

V. S.

KATALIKŲ PASAULYJE.

J. S. Rrkivyskupas Ciepliakas.

J. E. Arkivyskupas Ciepliakas jau paleistas iš bolševikų kalėjimo. J. E. per Rygą nuvyko į Varšuvą, kur katalikai surengė jam iškilmingas sutiktuves. Kuomet Arkivyskupas sėdo karietàon važiuoti, žmonės iškinkė iš karietàos arklius ir patys nuvežė kankinį senelį į Varšuvos Kardinolo rumus.

Čekoslovakų katalikų padėtis.

Prieš kokią 4-5 metų Čekoslovakijoje nuo katalikų Bažnyčios buvo atskilę daug katalikų ir sudarė tautinę bažnyčią. Šis atsitikimas paragino katalikus daugiau susišpiesti į vienybę ir uoliai darbuotis prieš įvairius priešų puolimus. Šiandien Čekoslovakijos katalikai organizuojas ir varo atsinaujininus Kristuje darbą.

Sulig oficialiu pranešimu Čekoslovakijoje iš 13,611,349 gyventojų, katalikų yra 10,384,860.

Madagaskaro misijos.

Nuo senai Madagaskaro saloje (Afrika) darbuojasi katalikų misijonieriai. Dievas nepaprastai laimina jų darbą. Įdomu matyti, kaip kasmet uaga atsivertimų skaičius. 1900 metais priėmė krikštą — 6,337 stabmeldžiai; 1910 m. apsikrikštijo — 21,705; 1920 m. — 34,062; 1922 m. — 39,977. O dabar pereitais 1923 metais priėmė krikštą net 46,134.

Taigi greit sulauksime, kad visas Madagaskaras bus katalikiškas.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Potvinys Kaune atslugo ir pavočius praėjo.

Naujas geležinkelis Ameliai — [Telšiai — Kretinga — Kazlų Ruda — Tauragė jau pradedama tiesti.

Vilniaus klausimu susirūpinusi Lietuvos valdžia. Keliami sumanymai, kaip be kraujo praliejimo būtų galima atvažuoti Vilnius.

Litai laikosi gerai. Kursas vis koks buvęs 10 amerikiečių centų. Lietuvos Bankas per praeitus metus turėjęs per vieną milijoną litų pelno.

AUKOS VARGDIENIŲ SESELIŲ VIENUOLIJAI.

Per mano paskaitas surinkta aukų Vargdienių Seselių Vienuolijai:

CHICAGOJE: West Sidėje — \$42.45; North Sidėje — \$31.05; Dievo Apveizdos parapijoje \$42.15.

Viso — \$115.65.

KITUR: Melrose Parke, Ill. — \$17.25; St. Louis, Mo. — \$54.80; Sheboygan, Wis. — \$51.85.

Viso — \$123.90.

Visų čia paminėtų kolonijų aukotojų pavardės buvo jau paskelbtos "Drauge."

Be to, aukojo atskiri asmens, kurie savo pavardžių neleido skelbti — viso \$27.28.

DABAR nesenai aukojo dar šie asmens: Butkienė (Chicago) — \$1; A. Gaštautas (Chicago) — \$3; O. Stankevičienė (St. Charles, Ill.) — \$10; A. Žilienė (Chicago) — 2.

Viso — \$16.00.

Viso labo suaukota — \$282.83.

Pirmiau aukų gauta ("Laivo" N 6) — \$12.00

Taigi viso — \$294.83.

Aukotojų aukos ir pavardės nusiųstos į Lietuvą Vargdienių Seselių Vienuolijai.

Visiems aukotojams tariau dar sykį nuoširdų dėkui. Tegul Dievas atlygina visiems šimteriopai!

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
Kun. Dr. K. Rėklaitis,

